

[Ole Vig Jensen]

narresut. Men det afhænger jo meget af, hvordan det samarbejde kan etableres for fremtiden, som nu skal etableres mellem bestyrelsen og de forskellige organer, som skal etableres på de enkelte uddannelsesinstitutioner, de enkelte teknika. Jeg har i hvert fald en fornemmelse af – og jeg tror egentlig, hr. Bertel Haarder også antydede det – at der i og for sig er det bedste udgangspunkt måske netop på nogle af de uddannelsesinstitutioner for, at der kan etableres et fornuftigt samarbejde. Jeg forstod også på hr. Bertel Haarder, at der ikke med denne bekendtgørelse var nogen udsigt til, at teknika ville kuldsejle. Det tror jeg heller ikke.

Jeg har én betænkelighed, som i øvrigt gælder de fleste af vore styrelseslove, nemlig at vi opbygger et apparat af organer og dermed lægger grunden til utallige forhandlinger, som tager så meget tid, at de, der har lyst til at gå ind i arbejdet og vil være med til at deltage i det styrende arbejde, afholder sig derfra, fordi omkostningerne er for store. Det synes jeg er en betænkelighed, vi alle sammen kan have i en tid, hvor vi ellers gerne vil søge at demokratisere styrelsesprocesserne også ved uddannelsesinstitutionerne.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Det er en enkelt bemærkning fra hr. Bertel Haarders side, der kalder mig på talerstolen. Hr. Bertel Haarder sagde: Ministeren kører bare videre uden at tage hensyn til i hvert fald et stort mindretal i salen, og så kom der nogle yderligere bemærkninger i forbindelse med konsekvenserne af en sådan handling fra min side. Jeg bliver nødt til at sige, at efter min erindring rejste hr. Bertel Haarder sagen om teknikas styrelsesregler over for mig i forbindelse med en anden debat her i folketinget – jeg har glemt hvilken debat. Jeg kan ikke huske, om jeg svarede hr. Bertel Haarder fra folketingets talerstol, men i hvert fald svarede jeg ham samme eftermiddag her i salen – det er muligt, det har været privat og direkte – at jeg havde underskrevet styrelsesreglerne, og at de var sendt til Lovtidende. Det er første gang, hr. Bertel Haarder rejser denne sag over for mig. Det næste, jeg hører til sagen, er, at det foreliggende forslag bliver fremsat i folketinget.

Jeg ved egentlig ikke rigtig, hvad hr. Bertel Haarder havde forestillet sig, om hans

spørgsmål til mig og mit svar dér skulle have den konsekvens, at jeg gik hjem og stoppede det, jeg havde sendt til Lovtidende. Jeg ville finde det ejendommeligt, og jeg finder hr. Bertel Haarders bemærkninger om, at jeg bare kører videre, ejendommelige. Der blev stillet et spørgsmål, og der blev givet det svar, at sagen befandt sig dér og dér. Jeg føler mig ikke skyldig i nogen utidig behandling af folketinget eller af et stort mindretal i folketinget i denne sag.

Man har undret sig over, at jeg havde hastværk. Jeg tror, fru Mimi Jakobsen sagde, det nok var et politisk hastværk. Det er dog en af de mere pudsige beskyldninger, jeg har været ude for, at det var en hastværkssag. Denne sag har ligget i undervisningsministeriet til forberedelse og behandling. Enhver ved, den har været besværlig, fordi synspunkterne i sagen fra forskellig side har været meget langt fra hinanden. Det har jeg også givet udtryk for i mit svar til fru Karen Højte Jensen på et tidligere tidspunkt. Den har ligget der stort set i de 2½ år, jeg har været undervisningsminister. Måske er det kun 2 år, den har været under behandling. Jeg har haft drøftelser med Industrirådet, og jeg har haft forskellige andre drøftelser, både direkte i møder og ved skriftlig udveksling om denne sag. Man har sagt til mig, at nu må der snart komme en afgørelse på sagen om teknikas styrelsesregler. Den afgørelse kommer her i foråret, og så får jeg pludselig at vide, at dette er helt utidigt hastværk – og oven i købet politisk hastværk. Jeg må sige, at så holder min evne til at fatte og forstå op.

Bertel Haarder (V):

Mine bemærkninger om tidsfaktoren var rettet til hr. Ole Vig Jensen, og dem har jeg fået et udmærket svar på fra hr. Ole Vig Jensen, som jeg takker for.

Når det gælder ministeren, vil jeg spørge: var ministeren i tvivl om, at en lang række partier i dette ting ville være yderst betænkelige ved disse nye styrelsesregler? Og har ministeren været uvidende om, at et enigt erhvervsliv totalt afviser disse regler? Det er en enig erhvervsside, hele raden igennem. Det er helt i modstrid med, hvad ministeren ellers betyder vedrørende EFG og de faglige udvalgs betydning, at der skal være enighed